

University of Groningen

What's Up, Theunis?

Piersma, Theun

Published in:
Vogelnieuws

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2013

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Piersma, T. (2013). What's Up, Theunis? Banczaken. *Vogelnieuws*, 2013(2).

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

What's Up, Theunis?

ALEX DE HAAN

HET GLOBAL FLYWAY NETWORK IS EEN NETWERK VAN NAUW BIJ DE WERELDWIJDE NATUURBESCHERMING BETROKKEN WADVOGELONDERZOEKERS. HET RICHT ZICH OP DE TREKROUTES WAARlangs STELTLOPERS ONGELOOFLIJKE AFSTANDEN AFLEGGEN. PROFESSOR THEUNIS PERSMA, SUPERSPECIALIST OP DAT GEBIED, DOET IN DIT LOGBOEK VERSLAG VAN ZULK ONDERZOEK.

Banczaken

Als we 's nachts kanoeten overbrengen van het mistnet, waarin ze net gevangen zijn, naar de ringtafel, dan moet dat zo rustig mogelijk gebeuren. Op de Banc d'Arguin in Mauretanië gebruiken we daarvoor al jarenlang goudzakjes van de Deutsche Bank. Exact het goede formaat, precies wat we zochten toen de uit Duitsland afkomstige Jutta Leyer er mee aan kwam zetten. Kanoeten, zo grappen wij regelmatig, zijn immers hun gewicht in goud waard.

Voor hun overleving zijn kanoeten op de Banc d'Arguin aangewezen op twee kleine schelpdieren. Die diertjes concurreren met elkaar en zijn verder afhankelijk van de aanwezigheid van zeegras, dat op haar beurt weer door de schelpdieren wordt beïnvloed. Zo ontstaat een beeld van verwevenheid tussen zeegras, schelpdieren en kanoeten.

Om dat beeld duidelijker te krijgen waren we in januari en februari bezig met de kartering van zeegras, van de twee schelpdieren, en natuurlijk van de kanoeten. Op en rondom het zeegrasrijke wad bij Iwik stonden acht radiostations automatisch – en tot op een meter of tien nauwkeurig – de bewegingen van 47 kanoeten van seconde tot seconde te registreren. Hoewel ze met hoogwater wel eens wisselden van plaats, bleken kanoeten tijdens laagwater verbluffend trouw aan hun kleine foerageergebiedjes. Zo plaatstrouw zelfs dat het ons lukte om de gezenderde kanoeten regelmatig op het wad terug te vinden. Daardoor konden we meten wat ze deden en wat ze aten.

Eén van de merkwaardigheden van internationaal trekvogelonderzoek is dat je op onverwachte momenten oog in oog komt te staan met Groten der Aarde. Tijdens onderzoek in Delaware Bay werden we bezocht door de minister van binnenlandse zaken in de regering Clinton. Meneer Bruce Babbitt hield voor het eerst van zijn leven een kanoet in zijn handen en hij leek ontroerd.

Begin januari 2013 bereikte ons in Iwik het bericht dat het de directrice van het Internationale Monetair Fonds, Christine Lagarde, had behaagd om haar vrije dag in Mauretanië te besteden aan een bezoek aan het Parc National du Banc d'Arguin. We ontmoetten een zeer geïnteresseerde Lagarde die graag wilde horen hoe kanoeten de Siberische toendra met het Mauretaanse wad verbinden. Een kanoet uit een goudzakje van de Deutsche Bank ontlokte Lagarde een glimlach. Zij mocht deze vogel loslaten als de eerste die met het nieuwe systeem werd gevolgd.

Plechtig beloofden wij om haar op de hoogte te houden van de bewegingen van 'haar' kanoet die we prompt naar haar hadden vernoemd. Net als de andere kanoeten bleek Christine heel trouw aan haar foerageergebiedje bij het eilandje Zira.

Stadsvogels

